

Hoče pri Mariboru. Zanemanje za evharistični kongres tudi pri nas raste. Pevci se že dalje časa skrbno vadijo za skupni nastop na kongresu. V nedeljo dne 19. t. m. pa bo imel korni vikar g. Juranovič v dvorani našega prosvetnega društva popoldne po večernih predavanjih o evharističnih kongresih s sklopljenimi slikami. Vstopnina je prosta; pobirajo se samo prostovoljni prispevki za kritje stroškov. Pridite v obilnem številu!

Ljutomer. Ljutomersko pevsko okrožje je prelozilo svojo, v našem listu dne 8. maja objavljeno pevsko prireditev za 14 dni pozneje in sicer se bo ista vršila na sledečih krajih:

v Ljutomeru dne 2. junija t. l., dne 10. junija v Gornji Radgoni, dne 16. junija pri Sv. Jurju ob Ščavnici in dne 23. junija v Križovcih pri Ljutomeru. Ker je prireditev prva te vrste na Murskem polju, se pričakuje mnogoštevilna udeležba od strani domačnov, kakor tudi okoličanov!

Vojnik. Koncem meseca junija se bo vršil za celo našo državo v Ljubljani II. evharistični kongres. Ne zadostuje pa, da se istega samo udeležimo, ampak se moramo na njega tudi duhovno pripravljati. Kot duhovno pripravo za evharistični kongres bomo imeli mi fantje cele novocerkovske dekanije svoj fan-

tovski praznik, katerega bomo obhajali letos na binkoštni ponedeljek pri sv. Tomažu v Vojniku. Natančen spored tega praznika objavimo v kratkem. Fantje, pripravljajte se, da dostojno počastimo Jezusa Kristusa v presy, hostiji!

St. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 19. maja, ob treh popoldne, se ponovi v Slomšekovi dvorani pevski koncert 17 umetnih in narodnih pesmi. Vstopnina znižana. Prijatelji lepe slovenske pesmi, pridite od blizu in daleč, da ob njih pozabite za hip bridkosti in skrbí današnje in uživajte z nami plazenito duhovno veselje. Na gotovo svidenje!

Odprta noč in dan so groba vrata

Ojsirica nad Dravogradom. Na velikonocni torek dne 23. aprila zjutraj je za vedno zatisnila svoje trudne oči prevžitkarica Elizabeta Očko v 85. letu svoje starosti. Ves čas življenja globoko verna, je tudi pred smrtno lepo zgledno prejela sv. zakramente. Pogreb se je vršil dne 25. aprila dopoldan. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne s prisrčnimi besedami domači g. župnik. Rajna je bila zelo spoštovana in vsem dobra mati. Draga mati, chraniti Te hočemo v hvaležnem spominu navekomaj, žeteč Tvoji duši blaženi raj!

Limbuš pri Mariboru. Med tistimi mnogimi, ki so v mesecih marcu in aprilu t. l. v limbuški fari zapustili to solzno dolino, je bil tudi pokojni gospod Karel Bankman, vpočkjen železniški čuvaj in posestnik v Limbušu. Nihče, najmanj pa domači, ni pričakoval, da bo nebeški Oče njega, ki je bil sicer bolchen in v visoki starosti, tako nenadoma poklical iz tega sveta na drugi boljši svet. V 78. letu njegovega življenja ga je dne 4. aprila nepričakovano zajela bleđa smrt. Blagi pokojnik se je narodil dne 9. oktobra 1857 v Spitalu na Semeringu v Avstriji. Ko je vstopil v železniško službo, je najprej praktičiral na postaji Bistrica pri Limbušu, nato je bil nastavljen kot železniški čuvaj v St. Lovrencu v Dravski dolini, a odtod je prišel kot tak na čuvajnico v Laznici pri Limbušu, kjer je nepretrgoma služboval do svoje vpočkjitve. Vsega skupaj je služil 33 let v železniški službi. Nepozabni rajni je bil vzor dobrega in skrbnega očeta svoji obilni družini ter pravega krščanskega moža, v katerem duhu je tudi vzgojil ob strani svoje še živeče vzorne krščanske žene vse svoje otroke, kar je ob odprtem grobu kaj lepo povdarjal domači g. župnik Andrej Bračič. Na njegovi poslednji poti na Limbuško pokopališče ga je po končanih obredih v cerkvi spremila ogromna množica ljudstva, osobito njegovih stanovskih tovarišev, kar vse priča, kako spoštovan in priljubljen je bil blagi pokojnik. Naj mu dohri nebeški Oče da večni mir in pokoj in večna luč naj mu svetli!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Pred kratkim smo položili k počitku najstarejšega farana, posestnika Valentina Purgaja v starosti 90 let. Bil je dobra duša vsem domačinom ter daleč na okrog sosedom. Pogreb je pokazal, da je bil rajni obče priljubljen. Zahvala gre domačemu cerkvenemu pevskemu društvu za žalostinke ter g. župniku za njegov ganljivi poslovilni govor, v katerem se je spomnil na njegovo zlato poroko, ki jo je rajni obhajal. Naj mu bo domača zemljica lahka!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Gospod, tukaj te pi, tukaj žgi, le v večnosti prizanesi; ta izrek je do konca zvesto izpolnjeval naš dohri sosed Janez Sekol, kateri je bil priklenjen na bolniško posteljo skoro sedem let. Bil je nad 25 let v isti viničariji na Kušerniku, torej lep primer dobrega in zvestega delavca. Njegov pogreb je pokazal, da smo ga vsi ljubili. Priporočamo vsem znancem in sorodnikom rajnega, 78 let starega očeta v blag spomin!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Umrl je dne 7. t. m. 86 let stari Korošec Peter, bivši kmet na Malni. Zadnja leta njegove onemoglosti so bila zanj takorekoč stopinje proti večnosti, kajti rožni venec in »Slovenski gospodar« sta mu bila zvesta prijateljca. V dolžnost si štejemo, da se ga spomnimo v teh skromnih vrsticah. Naj počiva v miru!

Fram. Huda nesreča je zadela dne 1. maja Kamšekovo družino. Gospodinja je na skednju po lestvi tako nesrečno padla, da si je zlomila hrbtenico in so jo morali prepeljati v Maribor v bolnico, kjer je dne 6. t. m. takoj po operaciji umrla. Za pokojno Ottilijo, šele 51 let staro, žalujejo poleg sorodnikov še mnogi drugi, ki jim je rajna bila dobrotnica in ki so jo zelo spoštovali radi njenega blagega in mirnega značaja. Bila je uljudna in skrbna gospodinja in vzgledna v 3. redu. Pogreba, ki ga je vodil g. Ivan Greif, prost ptujski, se je udeležilo veliko ljudstva. Naj počiva v miru, njenemu g. bratu, ravnatelju v Kranju, in prizadeji družini, ki ji je ravno pred letom dni umrl oče, pred pol letom pa teta Ottilija, naše iskreno sožalje! — V mariborski bolnici je umrl v začetku maja tudi Jernej Bedenik iz Kopivnika in na Pohorju Julijana Turner, po domače Bezovnik. — Že dalje časa je bolehalo gđ. učiteljica Angela Valentič, ki je 7 let neumorno delovala na framski šoli, dokler je neozdravljiva bolezen ni prisilila, da je prosila za dopust. Iskrala je zdravja v Zagrebu bilo je boljše, a le za kratek čas. Eno želja se ji je vendar izpolnila, da je smela nazaj v solčno Istro, kjer je v rojstnem kraju v Dekanih, dobro pripravljena na večnost, umrla dne 21. aprila. Počivaj v miru poleg ljubljene mame, Bog Ti poplačaj vsi trud in bolečine!

Lešnica pri Veliki Nedelji. Umrl je dne 7. maja po kratki in zelo mučni bolezni, spreviden s sv. zakramenti, skrben oče krojač Miha Veselko. Doživel je častljivo starost 87 let. Bil je dobričina stare korenine, versko jekleneega značaja, kakoršnih je danes zelo malo. Desetletja je bil naročnik »Slovenskega gospodarja«; v njegovo hišo sta zahajala kar dva izvoda. Svoje štiri otroke, kateri so že vsi pre-

skrbljeni, je vzgojil v strogo krščanskem duhu: ena hčerka je omožena na domu; eden sin živi v Zagrebu, eden sin in hčerka pa na Dunaju. Vsi ga bomo težko pogrešali. Ohranimo ga v blagem spominu!

Nazarje. Veličasten pogreb je imela dne 7. maja odlična tretjerednica Jezernikova Nežika iz Dobrovelj. Rada je prihajala v samostansko cerkev tudi med tednom, čeravno je daleč poldrugo uro in po slabem potu. Naj v miru počiva!

Pišecce. Umrla je pred kratkim gđc. Umek Marija s Pišembrega, vesira preč. g. monsignora Umeka Pišecca, kanonika, dekana in župnika v Mariboru. Imela je veličasten pogreb. Vodil ga je sam preč. gospod brat. Bodi ji zemljica lahka! Preostalim naše iskreno sožalje!

Turški vrh pri Zavrču. Preminula je dne 6. maja v visoki starosti 81 let dobro znana in spoštovana mamica Liza Mikec, po domače Mojstrovka, posestnica v Turškem vrhu. Pokojna je vzgojila šestero otrok v pravem krščanskem duhu in na podlagi naukov zlate mamice so si sami za v bodoče dobro pomagali vsak v svojem gospodarstvu. Sin Miha živi v Mariboru kot pekovski mojster; Franc je dobro stoječi trgovec in gostilničar v Slovenjgradcu; Peter živi v Nemčiji na Saksonskem; Anton je padel na soški fronti; hčerki Jozefa in Ana kot izborni cerkveni pevki živita na domu in sta bili glavna opora mamičji v zadnjih dneh. Bolehala je celo zimo in boguvdano prenašala težko bolezen. Naj v miru počiva!

Moderni Ikaros.

Starogrška pripovedka pripoveduje, kako si je napravil Ikaros peruti in je skušal letati. Ko se je približal v polletu preveč solncu, se je raztopil vosk, s katerim so bile zlepljene njegove peruti in je padel na zemljo.

Pred kratkem je poročalo časopisje o modernem Ikaru, ki je posnemal ptičji let v Dayton Beach. Padalni skakalec Clem Sohn si je napravil peruti na rokah ter nogah in s tako opremo je skočil iz letala, in sicer iz višine 4000 m vpricho strokovnjakov in zastopnikov oblasti. Po odskoku je padel 22-letni Sohn s sklopljenimi peruti 600 m globoko; nato je pa raztegnil roke ter s tem peruti in takoj je zavrl padec. Človeška ptica je plavala nekaj časa poševno po zraku, nato mu je očitno

zraslo zaupanje v peruti. Zazibal se je proti desni ter levi, jadral liki jastreb naravnost, se dvignil in se trikrat preobrnil v zraku. V višini 2000 m je Sohn zopet sklopil peruti, odprl padalo in je dospel čisto nepoškodovan na zemljo.

Fram. Ze lani je zapustila našo šolo gđc. H. Raunicher, sedaj pa je bila vpokojena in se je za stalno preselila v Maribor. 12 dolgih let je vestno in vzorno učila naše otroke in jih vodila na pravo pot življenja. Osvojila si je njih srca, da so ji bili vdani, jo ljubili ter ne bodo nikdar pozabili blage gospodične. Starši so ji radi zaupali otroke in so ji hvaležni za njen trud; žal je vsem, ki so jo poznali, da odhaja od nas. Naj ji dobri Bog poplača vse in jo še mnoga leta zdravo ohrani! — V nedeljo dne 12. maja sta se poročila Peter Mojm in Elizabeta Podkrižnik, večletna cerkvena pevka. Vrlemu paru mnogo sreče!

Hajdina pri Ptuj. Prostovoljna gasilna četa vpripori v nedeljo dne 19. maja ob 15. uri v dvorani Bralnega društva velezanimstvo igro »Guzaja«. Zanimanje za prireditev je tudi radi tega jako živahno, ker se bo ob tej priliki prvič predstavil občinstvu pevski zbor kmetsko-nadaljevalne šole, ki se pridno vežba v petju lepših narodnih pesmi. Sodeloval bo tudi tamburaški zbor, ki si je s svojimi nastopi pridobil naklonjenost in hvaležnost občinstva. Prosvetno delo na Hajdini lepo napreduje, ker cerkev, šola in dom složno delujejo za izobrazbo duha in srca.

Turški vrh pri Zavrču. Dne 1. maja je začel sipati sneg. Na večer se nebo zjasni in dne 2. maja je mraz uničil lepo cvetoče jablane in vinograde. S težko skrbjo gledamo v bodočnost, ker Haložani smo že itak gospodarsko propadli.

Sv. Jurj ob južni žel. Dasiravno nas mori huda gospodarska kriza, smo vseeno imeli v naši župniji precej porok v letošnjem dolgem predpustu. Marsikateri je okleval, ali bi se poročil ali ne, toda korajža je zmagala. Med drugimi sta se poročila v prijazni cerkvi Matere božje na Botričnici ugledni posestniški sin Jožef Kukovič, po domače Filipov Joško iz Kamenega, ki si je izbral za tovarišico skozi življenje vrlo mladenko Pepco Sularjevo. Pepca je bila dolga leta članica Marijine družbe in cerkvena pevka. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova v zakonskem življenju!

Vojnik. Tukaj imamo v mesecu maju vsak dan dvakrat šmarnice in sicer se zjutraj pred sveto mašo ob pol šestih berejo evharistične šmarnice, zvečer ob pol osmih pa rožnenske, katerim sledi lavretanske litanije. Večernih šmarnic se ljudje udeležujejo v obilnem številu. — Dne 2. in 3. t. m. je slana naredila veliko škodo, vendar pa jablane niso bile preobitno prizadete, ker je še cvetje bilo v popju. Sedaj so nastopili toplejši dnevi, in so se jablane prav lepo razcvetele, tako da je jako krasen pogled na sadno drevje in je vse kakor v raju. Bog daj, da bi to cvetje obrodilo obilen sad!

Šmarje pri Jelšah. Zalostno razsvetljavo trga in kapel proti sv. Roku smo imeli na prvo majniško nedeljo od pol devetih zvečer naprej. Zgorelo je gospodarsko poslopje Jožefe Šoštaric, po domače Zefe. Kravo in tele so

Po natančnem merjenju je preletel Sohn s pomočjo peruti 5 km in se je držal trikrat tako dolgo v zraku, kakor bi bilo mogoče, če bi bil skočil s padalom. Svojo letalno opremo, ki tehtala 4 kg, hoče izboljšati in se še enkrat postaviti z letanjem po vzgladu ptic.

moral zaklati, svinje pa so rešili. Vkljub veliki nevarnosti je lična hišica vstric prve kapele le še ostala.

Smihel pri Mozirju. Nekdo si je dovolil, na nedovoljen način se poslužiti našega lista ter je pred tedni priložil istemu neke letake, o katerih mi nišmo nič vedeli. Sedaj, ko imamo dokaze v rokah, homo seveda vse storili, da se bodo ljudje odvadili takih dejanj. Naše naročnike pa zahvaljujemo, da so nas na to zlorabo lista opozorili.

Pišce. Dobili smo nazaj svojega g. kaplana Modrinjaka Franca iz Artič. — Te dni je nastopila pri nas svoje službeno mesto gđc. Sušteršič Stanislava. Do sedaj je bila nastavljena kot dnevničarka na Vrhnikih. Z njo je naše učno osobje spopolnjeno. Upamo, da tako nekaj časa ostane. Gospodični pa želimo na novem službenem mestu mnogo veselja in v šoli obilo uspehov. — Pozeba je tudi nas zadela. Enega bolj, drugega manj. Toda nobenega tako, da bi bilo treba radi tega Boga preklinjati in mu proziti. Se pač ljudje spozabijo. Če pa jih potem Bog še bolj udari, pa je zopet ogenj v strehi.

Moers-Meerbeck v Nemčiji. Izjava. Zveza jugoslovanskih katoliških društev v Nemčiji izjavlja sledeče: Ker se g. Pavel Bolha iz Esena, sedaj v domovini, v domačem časopisju in javnosti še vedno izdaje za voditelja izseljencev in za predsednika Osrednje zveze v Nemčiji, dasi smo v zadnjem času že večkrat proti temu nastopili v časopisju kot tudi pred našim zastopstvom, smo prisiljeni dati izjavo, da mi g. Bolha ne priznamo za voditelja celokupne kolonije in naše katoliške organizacije in ga nikdar nišmo priznali, tudi ga ne priznamo kot predsednika Osrednje zveze. Mi smo ga dne 17. decembra 1933 sprejeli za predsednika Osrednje zveze za eno leto kot poskušajo. Danes za nas Osrednja zveza ne obstoji več, ker se ni v isti volitev letos obnovila in ker z g. Bolhom ne moremo in nečemo imeti nobene skupnosti več. To smo že davno izjavili kr. generalnemu konzulatu v Düsseldorfu. — Odbor zveze: predsednik Lindič, podpredsednik Vabič, tajnik Lapotnik Martin.

Heerlen v Holandiji. Društvo sv. Barbare v Eygelshofenu je dne 7. aprila priredilo prav dobro obiskan materinski dan. Imeli smo večernice s petimi litanijami, potem proslavo v dvorani našega rojaka Obštetarja. Naš izseljeniški duhovnik g. Oberžan nam je predvajal krasne filme. Z lepimi slovenskimi pesmimi, ki jih je zapel pevski zbor iz Eygelshofena-Chevremonta pod vodstvom g. Belinca, in deklamacijami naših malčkov: Marija in Anžek Belinc, Toni Anžiček, Rozi in Elzi Čepin, smo bili prav zadovoljni. Obiskal nas je tudi pater Bonaventura Herja, ki nam je v lepših besedah povedal, da naj ostanemo zvesti veri in domovini tudi v tujini; dalje pater Theotim van Velzen in zastopnik Zveze g. Selič, katerim se pristočno zahvaljujemo za njihovo prijaznost in trud. Prav lepo smo počastili s to proslavo naše dobre kričanske izseljenke matere, katerim se moramo zahvaliti, da je ostal naš rod tudi v tujini zvest veri očetov in ljubi domovini.

Limburg v Holandiji. Na velikonočno nedeljo smo obhajali skupno vsi slovenski izse-

ljenci v Limburgu čisto po našem vstajenje, in sicer v lepi farni cerkvi v Heerlerheide. Društva sv. Barbare so poskrbela, da so se pripeljali naši z avtobusi iz Lutterade, Brunssuma, Hoensbroeka, Eygelshofena, Chevremonta in Speckholzerheide. Iz bližnjih krajev, kot: Heerlerheide, Nivehagen in drugod so pa prišli v velikem številu peš. Ob četr pred 5. uro zjutraj je bila cerkev polna naših ljudi. Zabučale so orgle in mešani zbor iz Heerlerheide je zapel veselo Allelujo. Globoko zamišljeni cerkveni govor našega priljubljenega izseljeniškega duhovnika Oberžana o trdni in živi veri je nam vsem segel globoko v srca. Ogromno je bilo število vernikov, ki so prejeli velikonočno sv. obhajilo. — Imeli smo tudi procesijo z Najsvetejšim iz cerkve na prosto, ki je bila nad vse lepa. Naprej križ, za njim je svirala slovenska godba iz Brunssuma. Potem je sledila dolga vata naše izseljenske mladine, katero nam je lepo uvrstil tajnik Zveze društev sv. Barbare g. Selič. Za mladino so bili v dolgi vrsti sami možje, med njimi zastave društev sv. Barbare iz Heerlerheide, iz Brunssuma, Lutterade, Speckholzerheide in iz Hoensbroeka. Tem so sledili pevci in pevke iz Eygelshofen-Chevremonta pod vodstvom g. dirigenta Belinca, ki so prepevali velikonočne pesni. Sedaj so stopali predsedniki društev sv. Barbare z gorečimi svečami, potem ministranti in duhovščina z Najsvetejšim. Tem pa je sledila nepregledna vrsta naših žen in deklet. Veličasten je bil pogled na ta lep sprevod. Ni ga bilo med nami, da bi se mu ne bila utrnila solza v očeh, saj nam je ta lepa velikonočna slavnost dala zopet novih moči na pot v vsakdanje življenje težav in križev, ki jih imamo dandanes v tujini več nego doma. Po končanih slovesnostih smo še pred cerkvijo drug drugemu voščili vesele velikonočne praznike, nakar smo posedli v pripravljene avtobuse, ki so nas zopet odpeljali v naše domove, razkropljene po deželi črnega dijamanta. Zahvaljujemo se izseljenci iz srca našima duhovnikoma g. Oberžanu in p. Theotimu, slovenski godbi iz Brunssuma, pevskemu društvu »Zvona« iz Heerlerheide, pevskemu društvu Eygelshofen-Chevremont, dalje odboru naše Zveze in vsem društvom sv. Barbare v Holandiji, za njihovo veliko požrtvovalnost pri delu za naše izseljence v Holandiji. — Izseljenec.

Peter Rešetar rešetari.

Vse je samo kšef! Toliko lepih besed o miru še nikdar nišmo slišali od velikih državnikov kot letos. Zato pa tudi ni še nikdar tako cvetela trgovina z orožjem in streliivom, kakor letos. Ali niso bili vsi ti govori samo kulise, da nišmo istočasno gledali, kako ena država drugo oborožuje, za denar seveda! Vojaški proračuni so letos v vseh državah veliko večji kot lani. Za gotove ljudi je vojska kšeft. Saj poznate ono narodno prislovico: Lepo je za domovino umreti, še lepše je za domovino živeti, a najlepše je za domovino lifrovati!

Knofe šteje: bi, ne bi! Francoski zunanji minister Laval je ves pretekli teden štel gumbe na telovniku: bi šel v Rusijo, ali ne bi šel v Rusijo. Enkrat je začel šteti z bi in je prišel do kraja z ne bi. Potem pa se je odločil začeti z ne b', pa je prišel do kraja z bi. Rusi so ga spravili iz zadreg: Porezali so mu gumbe in še izpraznili francoske državno denarnice, da bodo sedaj s francoskim denarjem popravljali železnice.

Turki pred Dunajem — Italijani na Dunaju! Svoj čas, bilo je pred več stoletji, se je vsa